

BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: P-175/06

Sarajevo, 20.11.2007. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Davora Žilića, kao predsjednika vijeća, te Dinke Bešlagić-Čovrk i Srete Crnjaka, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice [redacted] iz [redacted] ul. [redacted], zastupana po punomoćniku [redacted], advokatu iz Sarajeva, protiv tužene Bosne i Hercegovine, Izborne komisije Bosne i Hercegovine, zastupane po Pravobranilaštvu BiH, radi poništenja konkursa za izbor i imenovanje članova Izborne komisije BiH i Odluke o imenovanju članova Izborne komisije BiH, v.s.p. 1.050,00 KM, nakon glavne i javne rasprave, održane dana 22.10.2007. godine, u prisutnosti tužiteljice i njenog punomoćnika te zakonskog zastupnika tužene-pomoćnika pravobranioca BiH, Seada Zukanovića, donio je dana 20.11.2007. godine slijedeću:

P R E S U D U

Tužba tužiteljice za poništenjem konkursa za izbor i imenovanje članova Izborne komisije BiH, objavljen dana 10.06.2005 godine, poništenje Odluke o imenovanju članova Izborne komisije BiH iz reda bošnjačkog i srpskog naroda broj: 01-50-3-551/05 od 29.06.2005 godine i Odluke o imenovanju članova izborne komisije BiH iz reda bošnjačkog i srpskog naroda broj: 01-50-1-15-81/06 od 20.06.2006 godine, kao i nalaganje tuženoj da provede ponovni postupak izbora članova Izborne komisije BiH iz reda bošnjačkog i srpskog naroda u skladu sa zakonom, odbacuje se kao nedozvoljena.

Tužiteljica je dužna na ime troškova postupka isplatiti tuženoj iznos od 720,00 KM, u roku od 15 dana.

BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOBANILAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Organizaciona jedinica	Broj predmeta	Broj	Godina
	P	205/06	

O b r a z l o ž e n j e

Tužiteljica je opredjelila tužbeni zahtjev za poništenje konkursa za izbor i imenovanje članova Izborne komisije BiH, objavljen dana 10.06.2005 godine, poništenje Odluke o imenovanju članova Izborne komisije BiH iz reda bošnjačkog i srpskog naroda broj: 01-50-3-551/05 od 29.06.2005 godine i Odluke o imenovanju članova izborne komisije BiH iz reda bošnjačkog i srpskog naroda broj: 01-50-1-15-81/06 od 20.06.2006 godine, kao i nalaganje tuženoj da provede ponovni postupak izbora članova Izborne komisije BiH iz reda bošnjačkog i srpskog naroda u skladu sa zakonom. Tužiteljica potražuje troškove parničnog postupka.

Pravni osnov svog tužbenog zahtjeva tužiteljica vidi u povredi odredaba članka 4. stavak 1. tačka 5. i članka 13. Pravilnika o proceduri provođenja javne konkurencije i imenovanja članova Izborne komisije BiH, članka 6. Zakona o radu u institucijama BiH, Ustava BiH, te odredbi članka 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama. Pojašnjava da je dana 10.06.2005 godine objavljen javni konkurs za izbor i imenovanje članova Izborne komisije BiH. Objavljenim konkursom propisani su i uvjeti za izbor i imovanje članova Izborne komisije BiH. Tužiteljica ispunjava sve tražene uvjete, te se prijavila na objavljeni konkurs. Ad hoc komisija sa tužiteljicom nije obavila intervju, i bila je u nepotpunom sastavu od 5 članova. Saopštili su tužiteljici da neispunjava uvjete konkursa jer nema 5 godina iskustva u provođenju izbora. Ova konstatacija Ad hoc komisije nije tačna, jer je tužiteljica uz svoju prijavu dostavila dokaz o ispunjavanju uvjeta i iskustva u provođenju izbora. Naime, tužiteljica od 1999 godine radi u „Helsinškom komitetu za ljudska prava u BiH“ na poslovima pravnog stručnjaka. U okviru svojih poslova radila je na praćenju provedbe zakona pa tako i Izbornog zakona BiH, Zakona o sukobu interesa, Zakona o financiranju političkih stranaka. Surađivala je sa Ombdusmenima za ljudska prava Federacije BiH, R. Srpske, OHR-om, OESCE-om i drugim nevladinim organizacijama u cilju zaštite ljudskih prava. Zastupnički dom Parlamentarne skupštine BiH donio je Odluku o imenovanju članova Izborne komisije BiH iz reda bošnjačkog i srpskog naroda, kršeći odredbe članka 2.5. stavak 3. Izbornog zakona BiH, i suprotno članku 24. Poslovnika o radu Izborne komisije BiH. Tužiteljici nije dostavljena predmetna Odluka niti joj je dostavljena Odluka sa

obrazloženjem o odbijanju njene prijave na konkurs, što je suprotno članku 13. Poslovnika o proceduri provođenja javne konkurencije i imenovanja članova Izborne Komisije BiH. Nakon što je Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH, postupajući po predstavi tužiteljice donio zaključak kojim je obavezao Ad hoc komisiju da Zastupničkom domu dostavi izvještaj o proceduri predlaganja članova Izborne komisije BiH, iz reda srpskog i bošnjačkog naroda, navedna komisija je izvjestila da Ad hoc komisija nije radila u punom sastavu te da je u proceduri izbora članova Izborne komisije BiH, iz reda srpskog i bošnjačkog naroda bilo propusta proceduralne prirode. Naime, za člana Izborne komisije BiH iz reda hrvatskog naroda objavljeni uvjet u konkursu nije bio 5 godina iskustva u provođenju izbora, nego samo 5 godina radnog iskustava, što prema mišljenju tužiteljice jeste diskriminirajuće u odnosu na druge učesnike konkursa. Ad hoc povjerenstvo/komisija je ponovo zakazalo intervju sa prijavljenim kandidatima, na koji se tužiteljica nije odazvala smatrajući da Parlamentarna skuština BiH nije bila nadležna da donese zaključak da se obavi ponovni razgovor sa prijavljenim kandidatima, pri činjenici da je Odluka o imenovanju članova Izborne komisije BiH iz reda srpskog i bošnjačkog naroda ostala na snazi. Ističe kako je diskriminirana i po osnovu spola, jer zastupljenost žena kao članova Izborne BiH komisije ne odgovara sastavu stanovništva, o čemu je tužena morala voditi računa.

U odgovoru na tužbu, zakonski zastupnik tužene, navodi kako je tužbeni zahtjev neosnovan, te isitiče prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani tužene Izborne komisije BiH (sada Centralana izborna komisija BiH). Obrazlaže da je Ad hoc komisija za izbor i imenovanje članova Izborne komisije BiH radila transparentno i u skladu sa svojim ovlaštenjima, razmatrala pristigle prijave i nakon toga obavila razgovor sa kandidatima, pa tako i sa tužiteljicom. Nakon što je sačinjen prijedlog liste kandidata koji je dostavljen Parlamentarnoj skupštini BiH, Predstavnički/zastupnički dom Parlamentarne skupštine je donio Odluku o imenovanju članova Izborne komisije BiH. Protiv Odluka Parlamentarne skupštine, ne može se voditi spor pred sudom, pa predlaže da se tužba odbaci kao nedozvoljena ili da se tužbeni zahtjev odbije, kao neosnovan i uz naknadu troškova parničnog postupka.

Tokom dokaznog postupka, Sud je izvršio uvid u dokaze koje su pročitali punomoćnik tužitelja i zakonski zastupnik tuženog i to: Tekst javnog konkursa objavljenog u dnevnim novinama „Dnevni Avaz“ od 10.06.2005. godine, prijava na konkurs tužiteljice od 16.06.2005. godine,

Zapisnik sa 81. sjednice Predstavničkog Doma Parlamentarne Skupštine BiH, održane 20.06.2006. god, br. 01-50-1-15-81/05, akt Ad hoc povjerenstva/komisija, za izbor i imenovanje članova Izbornog povjerenstva BiH, br. 01-34-2-1583/05 od 28.06.2005. godine, dopis tužiteljice Vijeću Ministara BiH, dopis tužiteljice Ad hoc Komisiji za izbor i imenovanje članova Izborne komisije upućen na ruke gosp. Vinka Zorića Predsjednika Komisije od 01.02.2006. godine, dopis tužiteljice upućen na ruke gosp. Nikole Špirića Predsjedavajućeg Parlamentarne Skupštine BiH, akt Ad hoc Povjerenstva za izbor i imenovanje članova Izbornog povjerenstva BiH, br. 01-34-2-1583/05 od 16.12.2005. godine, akt Ad hoc Povjerenstva za izbor i imenovanje članova Izbornog povjerenstva BiH, br. 01-34-2-1583/05 od 16.12.2005. godine- izvješće o proceduri predlaganja članova Izbornog povjerenstva BiH, iz reda srpskog, bošnjačkog i hrvatskog naroda, akt Ad hoc povjerenstva za izbor i imenovanje članova Izbornog povjerenstva BiH, br. 01-34-2-1583/05 od 12.09.2005. godine, zaključak Parlamentarne Skupštine BiH, Predstavničkog/Zastupničkog doma br. 01-50-I-54-64/05 od 31.08.2005. godine, dopis tužiteljice Izornoj Komisiji BiH, i Ad hoc Komisiji, dopis tužiteljice Izornoj komisiji BiH, naznačen na ruke Predsjednika Komisije, akt tužene br. 03-02-317/05 od 04.07.2005. godine, obavjest u vezi sa zahtjevom za pristup informacijama, dopis tužiteljice Izornoj komisiji BiH, od 30.06.2005. godine, tekst ponovnog javnog konkursa za izbor i imenovanje jednog člana Izborne komisije iz reda hrvatskog naroda, dopis tužiteljice Parlamentarnoj Skupštini BiH od 01.02.2006. godine, prijava na konkurs za gospodina sa dokumentacijom za predmetni konkurs, zahtjev tužiteljice za dostavom informacije i odgovor tužene od 02.10.2007. godine, akt Predstavničkog Doma Parlamentarne Skupštine BiH br. 01-50-1-54-58/05 od 09.06.2005. godine, zaključak Predstavničkog Doma Parlamentarne Skupštine BiH, br. 01-50-1-54-58/05 od 08.06.2005. godine, oglas objavljen u Sl. glasniku BiH, br. 40/05, oglas objavljen u Dnevnom listu od 10 lipnja 2005. godine, pregled kandidata koji ispunjavaju uslove za člana Izborne komisije BiH, poziv Ad hoc Povjerenstva/komisija br. 01-34-2-1583/05 od 22.06.2005. godine, zapisnik Ad hoc Komisije od 10.06.2005. godine, akt Ad hoc Povjerenstva/komisija br. 01-34-2-1583/05 od 28.06.2005. godine, akt Predstavničkog Doma Parlamentarne Skupštine BiH, br. 01-50-3-551/05 od 01.07.2005. godine, Odluka Predstavničkog Doma Parlamentarne Skupštine BiH, 01-50-3-551/05 od 29.lipnja 2005. godine, Odluka o imenovanju članova IK BiH, objavljena u Sl. glasniku BiH, br. 50/05, odluka Ad hoc povjerenstva/komisija br. 01-34-2-1583/05 od 28.06.2005. godine, ponovljeni konkurs objavljen u dnevnom listu „ Dnevni

Avaz“ od četvrtka 30.06.2005. godine, spisak kandidata, koji su se prijavili Izornoj komisiji BiH, iz reda hrvatskog naroda, poziv br. 01-34-2-1583/05 od 21.07.2005. godine, poziv Ad hoc Povjerenstva/komisija br. 01-34-2-1583/05 od 25.08.2005. godine, zapisnik sa sastanka Ad hoc komisije povodom razmatranja pristiglih prijava na javni natječaj od 30.06.2005. godine, akt Ad hoc komisije br. 01-34-2-1583/05 od 30.08.2005. godine, akt Predstavničkog Doma Parlamentarne Skupštine BiH, br. 01-50-3-552/05 od 01.09.2005. godine, tekst Odluke o imenovanju objavljena u „Sl. glasniku BiH, br. 63/05, akt Predstavničkog doma Parlamentarne Skupštine br. 01-50-1-54-64/05 od 01.09.2005. godine, sa zaključkom Predstavničkog doma od 31.08.2005. godine, akt Ad hoc povjerenstva br. 01-34-2-1583/05 od 12.09.2005. godine, poziv Ad hoc povjerenstva br. 01-34-2-1583/05 od 28.09.2005. godine, poziv Ad hoc povjerenstva br. 01-34-2-1583/05 od 30.11.2005. godine, akt Predstavničkog doma BiH, br. 01-50-1-54-65/05 od 14.12.2005. godine, zapisnik Ad hoc komisije od 05.12.2005. godine, akt Ad hoc komisije br. 01-34-2-1583/05 od 14.12.2005. godine, akt Predstavničkog Doma Parlamentarne Skupštine BiH, br. 01-50-1-54-71/05 od 26.12.2005. godine, sa zaključkom usvojenim na 71. sjednici, poziv Ad hoc komisije br. 01-34-2-1583/05 od 19.01.2006. godine, poziv Ad hoc komisije br. 01-34-2-1583/05 od 26.01.2006. godine, kopija dostavnice za tužiteljicu od 28.01.2006. godine, zapisnik sa sastanka Ad hoc komisije od 03.02.2006. godine, odluka o imenovanju članova Izborne komisije iz reda bošnjačkog i srpskog naroda br. 01-50-1-15-81/06 od 20.06.2006. godine, objavljena u „Sl. glasniku BiH, br. 56/06“. Sud je izvršio uvid i u Poslovnik o proceduri provođenja javne konkurencije i imenovanja članova izborne komisije BiH („Sl. glasnik BiH“, br. 11/04 i 51/05).

Saslušana je tužiteljica u svojstvu parnične stranke, koja je u svom iskazu navela da je bila upoznata i pozvana na intervju sa Ad hoc komisijom za izbor i imenovanja članova Izborne komisije BiH. Međutim, nije imala spoznaju niti je u pozivu za intervju bilo naznačeno na koje okolnosti će biti obavljen intervju. Članovi Ad hoc komisije, koja je bila neporopisno sastavljena, nije se uopće predstavila tužiteljici i samo je informirana da sa njom neće biti obavljen razgovor jer ne ispunjava uvjete javnog konkursa. Zbog ovakvog postupanja članova Ad hoc komisije, nije bila u mogućnosti da pokaže svoja znanja i sposobnosti, niti da obrazloži posjedovanje traženog iskustva na provođenju izbora trajanju od 5 godina. Osjećala se diskriminiranom u odnosu na druge učesnike konkursa, jer je konkursom bilo predviđeno da će na intervju biti pozvani samo kandidati koji ispunjavaju uvjete konkursa. Osjećala se diskriminirana i kao žena, što proizilazi iz načina na koji su članovi Komisije komunicirali sa njom.

Iako je u više navrata tražila pojašnjenje o njenom neizboru, nikada od tužene nije dobila jasne i prihvatljive razloge za takvo ponašanje. Na ponovni razgovor sa Ad hoc komisijom nije otišla, jer je Odluka o imenovanju članova Izborne komisije iz reda srpskog i bošnjačkog naroda po ranije objavljenom konkursu ostala na snazi, pa je ponovno pozivanje, prema njenom shvatanju bila samo puka forma.

Nakon što je izvršio uvid u navedene dokaze i ocjenio njihove sadržaje na način predviđen u odredbi člana 13. Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH“, broj:36/04) Sud je utvrdio slijedeće pravno- relevantne činjenice:

Ad hoc komisija za izbor i imenovanje članova Izborne komisije BiH je na osnovu čl. 2.5. i 20. Izbornog zakona BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 23/01-25/05) i čl. 2. stavak 2. Poslovnika o proceduri provođenja javne konkurencije i imenovanju članova Izborne komisije BiH raspisala dana 10.06.2005. godine javni konkurs za izbor i imenovanje članova Izborne komisije BiH i to jednog člana iz reda srpskog naroda, jednog člana iz reda bošnjačkog naroda i jednog člana iz reda hrvatskog naroda. Predmetnim konkursom određen je mandat izabranih članova, koji traje do isteka mandata prethodnih članova Izborne komisije BiH, odnosno do 16.11.2006 godine. Potrebne stručne kvalifikacije predviđene konkursom su VSS, pravni stručnjak sa iskustvom u provođenju izbora ili izborni stručnjak, a potrebno radno iskustvo jeste najmanje 5 godina u provođenju izbora.

Poslovníkom o proceduri provođenja javne konkurencije i imenovanja članova Izborne komisije BiH uređuje se postupak provođenja oglašavanja i imenovanja članova Izborne komisije BiH. Člankom 2. navedenog Poslovnika određeno je da javni konkurs raspisuje i objavljuje Ad hoc komisija za izbor i imenovanje članova Izborne komisije. Sastav Ad hoc komisije je propisan u odredbi čl. 2.5. stavak 3. i 4. Izbornog zakona BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 23/01-24/06). Komisija za izbor i imenovanje sastaje se u punom sastavu radi odlučivanja o pitanjima koji su regulirani Izbornim zakonom BiH i sastoji se od sedam članova. Tužiteljica se prijavila na javni konkurs te je od strane Ad hoc komisije pozvana na intervju. Sa tužiteljicom nije obavljen intervju, jer joj je saopćeno da neispunjava uvjete predviđene javnim konkursom, odnosno da nema pet godina iskustva na provođenju izbora. U tekstu javnog konkursa za izbor i imenovanje člana Izborne komisije BiH iz reda hrvatskog naroda, objavljenog dana 30.06.2005 godine naznačeno je kao potrebno radno iskustvo najmanje pet godina, bez navođenja posjedovanja iskustva na provođenju izbora. U čl. 4.

Pravilnika o proceduri provođenja javne konkurencije i imenovanja člana Izborne komisije BiH (Službeni glasnik BiH“, broj 11/04) u tački 5. potrebno radno iskustvo koje mora imati izabrani kandidat iznosi najmanje 5 godina, a u čl. 1. stavak 3. istog Pravilnika određuje se da pravila i procedure propisane ovim Pravilnikom sadrže i osiguravaju pravednost i javnost konkurencije i izbora kandidata, pravnih stručnjaka sa iskustvom u provođenju izbora i/ili izbornih stručnjaka koji posjeduju najbolje profesionalne, stručne i etičke kvalitete i sposobnosti, a u skladu sa Izbornim zakonom BiH.

Parlamentarna skupština BiH-Predstavnički/zastupnički dom Parlamentarne skupštine BiH donio je zaključak kojim od Ad hoc komisije zahtjeva da procedura konkursa bude ponovljena, odnosno ponovo obavljen intervju sa svim kandidatima koji ispunjavaju formalne uvjete. Tužiteljica ikao je pozvana na ponovni intervju nije pristupila istom, a Predstavnički dom Parlamentarne skupštine je temeljem odredbe članka 2.6a Izbornog zakona BiH donjela akt o izboru i stupanju na funkciju člana Izborne komisije BiH.

Tužba tužiteljice je nedozvoljena.

Prije svega, priroda ovog spora nije po svojoj suštini radni spor jer se ne radi o zaštiti prava iz radnog odnosa i povredi tog prava od strane poslodavca, niti se radi o zaštiti prava na zasnivanje radnog odnosa. Radi se zahtjevu za zaštitu prava na izbor i imenovanje koje je propisano člankom 2.5. Izbornog zakona BiH i Poslovnika o proceduri provođenja javne konkurencije i imenovanja članova Izborne komisije BiH.

U smislu Zakona o radu u institucijama BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 26/04) regulira se radni odnos uposlenika u institucijama BiH i njenim organima koji nisu državni službenici, uposlenika u institucijama BiH koji su izričito izuzeti iz Zakona o državnoj službi u institucijama BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 i 35/03) kao i na uposlenike u javnim preduzećima BiH, udrugama i zakladama BiH, međuentiteskim korporacijama i drugim institucijama za obavljanje dodatnih mjerodavnosti u BiH, ako drugim zakonom nije drugačije određeno (čl. 1. stavak 2. tačke a), b) i c). citiranog zakona). Zaposlenik u smislu Zakona o radu u institucijama BiH jeste osoba koja je uposlena kod poslodavca na osnovu ugovora o radu, a poslodavac jeste institucija BiH i njeni organi određeni čl. 1. istog zakona.

Pravila i procedure izbora člana Izborne komisije BiH određen je posebnim zakonom – Izbornim zakonom BiH, a Poslovníkom o proceduri provođenja javne konkurencije i imenovanja članova Izborne komisije BiH

određen je postupak provođenja javne konkurencije (oglašavanja) i imenovanja članova Izborne komisije BiH.

Izbornim zakonom BiH nije predviđen pravni lijek protiv odluka, odnosno akata o izboru i stupanju na funkciju ili prestanak funkcije člana Izborne komisije BiH koju donosi Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH u smislu odredbe članka 2.6a citiranog zakona, niti je to predviđeno nekim drugim zakonom. Iz prednjeg slijedi zaključak da protiv akata koju donosi Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH u postupku predviđenim zakonom, nije dopušteno vođenje spora pa ni radnog spora. Iz provedenih dokaza proizilazi da je Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH, u okviru zakonskih ovlaštenja iz Izbornog zakona BiH i to čl. 2.5. i u skladu sa svojom procedurom imenovao članove Izborne komisije BiH sa liste kandidata, dakle u zakonom predviđenoj proceduri donio akt o imenovanju.

Sud primjećuje da je pozivanje tužiteljice na povredu odredbe članka 6. Zakona o radu u institucijama BiH, a kojom odredbom je zabranjena diskriminacija osobe koja traži uposlenje kod poslodavca zbog rase, boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog mišljenja ili opredjeljenja, nacionalnog ili socijalnog porijekla, seksualne orijentacije, imovnog stanja, rođenja ili kakve druge okolnosti, nije temeljeno na provedenim dokazima. Naime, tužiteljica je bila pozvana na ponovni razgovor-intervju, te je bila u prilici da pristupanjem na intervju iskaže svoje sposobnosti, znanja, etičke i druge kvalitete, ali je to propustila da učini. Iz činjenice da je pozvana ponovo na intervju proizilazi zaključak da je ravnopravno sa svim drugima kandidatima mogla učestvovati u proceduri javne konkurencije po objavljenom javnom konkursu za imenovanje člana Izborne komisije BiH.

Prigovor tužene nedostatka pasivne legitimacije u situaciji kada je tužba tužiteljice odbačena kao nedozvoljena, prema ocjeni sudskog vijeća je bez odlučne važnosti za rješavanje ove pravne stvari, pa se Sud nije upuštao u raspravljanje ovog prigovora.

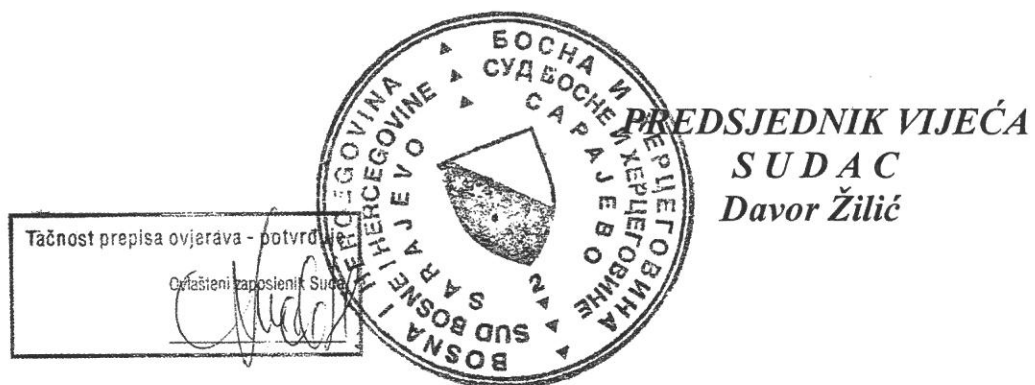
Zbog svega izloženog odlučeno je kao u izreci ove presude.

O troškovima postupka odlučeno je na temelju odredbi članaka 323. stavak 1., 324., 332. i 333. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 36/04).

Dosuđeni troškovi u ukupnom iznosu od 720,00KM i odnose se na sastav odgovora na tužbu u iznosu od 240,00 KM, pristupa na pripremno ročišta održana dana 03.09.2007 godine u iznosu od 240,00 KM i pristupa glavnoj raspravi dana 22.10.2007 godine u iznosu od 240,00 KM.

Sve ove troškove zakonski zastupnik tužene određeno je tražio u završnoj riječi na glavnoj raspravi, a iste mu pripadaju na temelju članaka 12. i 13. stavak 1. tačka 1. b i c Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine Federacije BiH“ broj 22/04).

Dosuđeni parnični troškovi čine izdaci koji su bili potrebni u toku postupka između stanaka. Pošto je tužiteljčina tužba odbačena kao nedozvoljena, dužna je tuženj isplatiti troškove postupka u ukupnom iznosu od 720,00KM.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 30 dana od dana njenog uručenja. Žalba se podnosi u dva primjerka Apelacionom vijeću ovog Suda, putem prvostepenog vijeća.

